

HORIZONTALOIDEN

#3/1997

ADVENTSUTGAVE

3. aargang

Ansvarlig redaktør: Lars Hagen

- **NISSEDAL;
DA CAPO!**

K3 var på tur igjen, til Nissedal; "Dalen Gud skurte!" Avisens utskremte medarbeider overvar historiene og skrønene om kvelden. Se i tillegg bildene fra turen.

Se side 2

- **LAV TAKHØYDE
BLANT ENKLETE
KLATRERE ?**

Innleggene i Norsk Klatring har i det siste blitt verbalt kraftigere. Det grenser til skittkasting. Man sitter igjen med en følelse av at dette fjerner seg langt fra en "Debatt". Allikevel: Enkelte røster i klatremiljøet kaller dette useriøs moro!

Hvorfor debattere da??

Se side 3

- **BOULDERING IN
DRAMMEN !**

Alle piker og gutter: Det er i Drammen det skjer!!

Se side 4

- **TEKNISK, A2**

Så ble deler av Mandagsveggen hemmelighet avslørt. Per Gustafsson og undertegnede trosset myggen og ved hjelp av Sky-hooks, Peckers og små messingkiler ble toppen nådd.

Se side 3

- **ULYKKER !**

Bare i løpet av 2 uker i sommer skjedde det 2 dødsulykker i Hurrungane. I Marokko's fjell omkom en klatrer. Hva er det som skjer?

Se side 4

- **KLASSIKERSOMMER**

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Se side 5

- **HÆGEFJELL! EN NY
ÆRA INNLEDET.**

To bolde menn gjorde i sommer en bragd da de gikk opp ei ny rute i det til nå så uinntagelige (?) fjellet.

Sjokkért ????

Se side 6

- **TRENINGSOPPLEGG**

I fjor høst hadde vi invitert landslagstrener Kjetil Haave hit, for å lære oss å utnytte buldreveggen på Vestsida. Arild har brukt våren & sommeren til å reinskrive oppskrifta, og delte den ut på siste medlemsmøte.

Se side 4

- **LOFOTEN**

Redaktøren m/frue besiktiget Lofoten mens høytrykkene undertiden lå i kø, og tropevarmen sløvet sansene. Dette resulterte i at inntaket av f.eks. øl steg jevn og trutt.

Se side 2

LOFOTEN

Det første som møtte oss i Ørsvågvær var et par smilende fjes, og en flaske god (!) Champagne. Man får et umiddelbart inntrykk av at de fastboende er særdeles hyggelige og smilende. Selvfølgelig finnes det sikkert unntak, og de møtte vi! (Følg med)

For dere som er så sterk i geografi: Lofoten er altså en øyrekke som strekker seg sørvestover i havet, og er lokalisert nord for polarsirkelen. En mengde fjelltopper er over 900 meter høye.

"Dåkk må bare bruke båten. Her har dåkker Feskeutstyr!" Og "fesk" fikk vi: Snøret var sjelden nådd bunn før torsken hang fast. Pizzaen på Draugen kro var snadder, og ølet var "billig"; 30 kroner for halvliteren.

Øst for fjellrekka på Austvågøy var været aldeles upåklagelig. Fjellkvaliteten likeså. Ikke sjelden føltes det som å legge hånda på sandpapir; friksjonen var maksimal!

På yttersida av øya derimot, var fjellet råttent, klimaet òg. Havtåka kom veltende innover til tider. Det var ofte sterk vind der, og temperaturen var betraktelig lavere enn på østsiden.

Hva klatring angår, så har vi ikke så mye å nevne. Annet enn at det på Kalle og Paradiset så meget rotete ut. Ingen klare og tydelige linjer, bare et virvar av formasjoner og riss. Det var liksom ikke så innbydende. Altså ble det ingen klatring. Og vi fraktet med oss 18 kg. klatreutstyr til ingen nytte.

Besøk fikk vi også! Utpå ettermiddagen 2. dag dukket Arild opp. Han kunne fortelle at Rangnar Åsgaard & Co. var underveis i kajakk. Vi traff ikke han, men antageligvis klatret han på Presten den dagen vi var i Henningsvær.

Vi var innom klatrekaféen, må vite, og **makan** til stressa servitører skulle du lete lenge etter! Hele kafeen var dog full av turister. Bedre ble det ikke da vi var innom klatrebutikken som ligger "vegg-i-vegg": Jeg stilte et spørsmål til den avislesende, sjokoladetyggende herren bak disken. Han gulpet opp et "svar" som oste av ignoranse. Sjelden har jeg følt meg mer uvelkommen! Følgelig mistet jeg all lyst til en evt. handel med han og gikk raskt ut. Der stod en ventende, blid kone. Takke meg til... Men ellers var alle smilende og greie.

Dyrelivet på Vestvågøy er noe spesielt. På tur opp til "Småtindan" fikk vi nærkontakt med et rypepar like under 700 moh. På biltur rundt Austvågøy så vi 2 havørner ikke langt fra veien, bilen skremte opp en rype fra vegkanten, og foruten mange sauer overvar vi 2 revunger som lekte i veien.

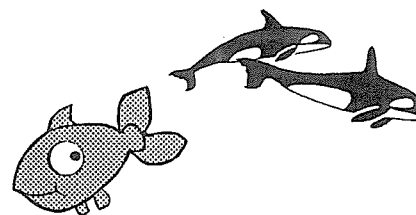
Det er mye å studere i Lofoten; museer er det mange av, både innen billedkunst og "hine hårde dager". Lofotfisket, været og menneskene er behørig skildret i bilder. På Å finnes et eget "Tørrfeskemuseum". Der fikk vi et meget interessant foredrag

om torsken. Hvorfor kalles den gyteferdige torsken for Skrei? Fordi Skrei kommer av det gammelnorske ordet "Skreida" som betyr: "å vandre". (Skreien vandrer fra Barentshavet til Lofoten for å gyte).

Nåvel.

Akvarium finner du i Kabelvåg. Med Lange, Brosme og endel andre fiskearter som trives på store dyp. Det faktum at de ikke hadde mer enn ½ m³ å boltre seg i, og at trykket var som i fjærenivå, var kanskje grunnen til at de så noksø molefonkne ut.

Lars Hagen

MYKNYTT

Ragnar Aasgaard forlater Kongsberg til fordel for Bergen. I februar en gang pakker han ned sykkelen og tauene sine. Han har fått jobb i et firma som selger DAK-programmet Pro-Engineer. Kjetil L. Johansen drog NESTEN samme vei i fjor, husker dere. Vi håper Ragnar holder en (for hans egen del) like heidundrende fest. Herved er lista lagt, Ragnar !!!!

Red.

TEKNISK A2

Vi befinner oss 3 meter over bakken, stående i taustiger. Disse er koblet til en kile som ligger godt inne i en sprekk.

Fram med nøttepirka for å finne ut om det overhodet finnes flere sprekker under mosen på veggen. Ja – der er det en! Legger inn en messingkile nr. 1. Sitter litt løst, ja. Derfor bruker vi hammeren og dunker den ”fast”. Henger opp stigen, og trækker forsiktig over i den. Jepp! Sikringen holder. Trækker helt opp i stigen, og kobler oss fast til sikringen. Hmm. Nå ser det verre ut: Jeg rekker ikke opp til risset over meg. Ellers finnes bare en liten skive innen rekkevidde. Den kan utnyttes!! Med stigene festet til en Skyhook som henges oppå kanten av skiva, skal vi vinne høyde nok til å nå risset. Trækker forsiktig oppover.....

Pling!

Skyhook'en datt av, og jeg likeså. Fallet ble ikke langt, toppen en halvmeter. Vi klatrer på topptau, nemlig. For å øve oss.
Øve, øve.

Å klatre teknisk gir en unik opplevelse av det å sette sikringer, samt at du tester dem ved at de står i dem! Å være kritisk, og bestrebe riktig plassering blir etterhvert rutine. Dette er igjen en særdeles god erfaring å ha med seg når du skal sikre med kiler under friklating. Redaktøren vil herved oppfordre til å klatre teknisk! En trenger ikke mer enn et rikholdig kilesett, karabinforlengere, god tid og et par lange og korte slynger du kan

stå i. Dernest bør du sørge for at 2'er er av den tålmodige sorten. Kontakt gjerne redaktøren, Per Gustafsson eller Arild for nyttige tips før du prøver deg.

PS: Topo for Mandagsveggen på siste side !!!!!!!!!!!

Red.

HILSEN FRA KJETIL I STAVANGER

Kjetil hilser alle kjente i K3. Han er overbegeistret over teknisk klatring, noe han for første gang har prøvd nylig. Her er meldinga hans:

” Hei Lars !

I helga var vi ute og prøvde teknisk klatring. Det var noe av det morsomste jeg har prøvd på lenge !! Til neste helg planlegger vi Profilveggen i Jøssingfjord (A2+ , 1 tau overhengende riss). Ellers har vi nå bygget en buldrevegg i tilknytning til en eksisterende vegg (2 min gange fra jobb :-), så nå trener vi hardt foran neste års prosjekter!! (Du vet Kjerag ..) Ellers så går det bare bra ! Det har vert mye jobbing siden jeg kom hjem fra ferien (måtte jobbe inn den ene uka som jeg avspaserte på forskudd !!), men da det har regnet kontinuerlig så har dette gått bra !”

Hilsen Kjetil

DEBATT OG TAKHØYDE.

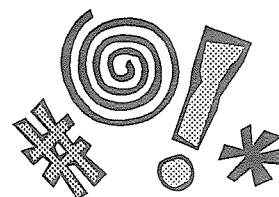
Mange av oss har kanskje lest debattsidene i NK. I den siste tid har disse vært preget av noe nært beslektet med krangling.

Ved å slå opp i fremmedordboken, vil vi raskt kunne fastslå at ”Debatt” betyr følgende:

”Ordskilde mellom flere personer med det formål å fatte en beslutning. Drøfting, diskusjon i en forsamling, avis etc.”

Legg merke til slutten av 1. setning: ”..med det formål å fatte en beslutning.” (red. utheving) Hva Cossgriff vs. Tollefsen og Bø/Disen vs. Høybakk angår; viser de for alle lesere hvor hårsåre de er, og hvor lite voksent de kan ”debattere”. Det hele tenderer til å bli svært følelsesladd ! Selv om informerte kilder i Stavanger (f.eks. Kjetil Løvbræk J.) opplyste om at Tollefsen og Morten Disen drakk en vennskapelig pils etter visningen av ”Rondespiret”.

Saksofonisten vrenger gjerne sjela si ut av instrumentet sitt. Det er kanskje nettopp derfor vil- liker å høre på musikken. Det disse ”debattanter” presterer blir allikevel barnslig jamring.

ULYKKER

Igjen blir vi skremt av reportasjene fra hendelsene:

"Mann, 45,.....etterlater seg kone og 3 barn,....."

Det hele er ganske horribelt ! For det er jo ikke dette som er utgangspunktet for en fjell- eller klatretur ! Vi vil ut å glede oss over friheten i fjellet.

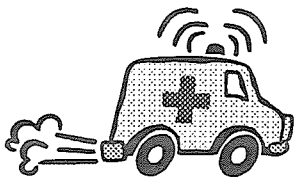
Det er grunn til å spørre seg: **Hvorfor skjer dette?**

Svaret er ikke enkelt å gi; vi vet nemlig ikke omstendighetene omkring hendelsen.

Var han f.eks. en erfaren klatrer? Hadde han mange fjellturer bak seg? Var han sløv, sliten, trøtt etc.? Eller sklei han bare av med beina? (for å bruke et kjent uttrykk..) Led vedkommende av dehydrering på det daværende tidspunkt?

VAR HAN RETT OG SLETT UERFAREN?

Det er slett ikke sikkert det var en KLATRER, men simpelthen en turgåer som falt i bratt ende f.eks.

BULDREOPPSKRIFT.

Endelig, etter snart ett år, har vi fått en renskrevet versjon av Kjetil Haves instruktive, men akk så uleselige blekke.

Tusen, tusen millioner takk, Arild !!!!!

BOULDERING...

in Drammen

Hine hårde høstkveld var endel av den meget hårde kjerne på besøk i St. Hallvardshallen. Hva fikk vi se der? En splitter pine ny & fantastisk buldrevegg som etter redaksjonens fatteevne overtiger Tyrili elegant når det gjelder brukervennlighet. En meget beskjeden Geir Ellingsen kom så med følgende melding:

"Alle er hjertelig velkommen til å buldre her. Tirsdager 18 – 20 driver (kanskje) noen skarve sjeler fra DKK på, og det ville kanskje være artig om K3 var representert der. Jo flere vi er sammen (i A-dur) !

KM I BULDRING. (Eller: livet på latsiden..)

Torsdag 4/12. kl 1800. St. Hallvardshallen braka det laus. K3 var hjertelig velkommen. Alle skulle kunne delta! Det var 7 problemer man fikk prøve inntil 3 ganger. Påmeldingsavgift var som vanlig kr 0,- for K3's medlemmer. Vi ble nådeløst uplassert! DKK tok de gjeveste plassene, og fikk av den grunn T-trøye og håndtrener. Slukøret dro vi til Leif Roar & Lynne der vi langet inn pizza og øl. I påvente av topptaukonkurransen lørdag, måtte batteriene lades mye. K3 var representert ved flg. kjekke karer:

- *Ragnar Aasgaard*
- *Leif Roar Olsen*
- *Jarand Uberg*
- *Kjell Voita Bilek*
- *Arild Arnesen*
- *Lars Hagen*

Buskerud/Telemarkscup

17.01.98 i St. Hallvardshallen,
08.02.98 i Gullbringhallen, Bø,
29.03.98 i Såheimsh., Rjukan.

I Bø & Rjukan koster det 50,-
Arr: DKK/Bø og Rjukan.

Meld dykkar interesse, klatrarar !

Red.

VALG '98

Det er snart advent, jul og nyttår. K3 skal avholde sitt årsmøte og der er det valg (menyen. (Ikke elg, ei heller valgflesk!) Tenk gjennom om du har noget å tilføre K3. Du har kanskje lyst å sitte i styret? Hvorfor ikke ta kontakt med valgkomiteen og diskutere dette?? Monika Haugen og Sven Åge er i valgkomiteen. Forslag til endringer må jo som kjent innleveres i god tid før årsmøtet. Har du noe du grunner på, ikke er fornøyd med eller snarere noe du synes er flott, skriv til oss eller snakk med en i styret.

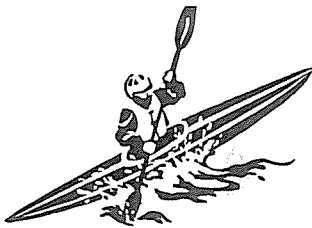
Red.

TOPPTAUKONK.

De møtte opp fra Sogndal, og Kongsberg for å banke DKK i vennskapelig dyst. K3 viste størst evne til samling: alle 4 i bønn. Fyldigere dekning i neste nr.

TO STK. KLASSIKERE SOMMEREN '97

For et og et halvt år siden gikk undertegnede til innkjøp av en havkajak. Med tidligere studie opphold nord for polarsirkelen ble det bestemt at sommerferien -97 skulle tilbringes i Nord Norge ombord i kajakken. Kajakken selvfølgelig lastet til randen med klatreutstyr. Turfølge var en kamerat fra Narvik.

I -94 var jeg i Henningsvær og Lofoten for første gang. Der oppe møtte jeg "Presten" som den gangen virket helt utilnærmelig. Det var derfor naturlig å avslutte turen i Henningsvær, og med Vestpillaren på Presten som kronen på verket.

Kajakkene ble sjø satt i Rørvik i Nord Trøndelag, og vi skulle etter planen ankre opp i Henningsvær etter to uker. Det viste seg, som det vanligvis gjør, at vi måtte moderere oss noe. Dette innebar blant annet å ta hurtigbåt fra Bodø til Svolvær. Underveis hadde vi innlagte "teste-at-utstyr-og-motor-fungerer" stopp. I den anledning vil jeg nevne Sør Fugløy sør for Bodø som er et klatreparadis fullt på høyde med Lofoten.

Vel oppe i Lofoten med to uker godvær var vi både psykisk og fysisk klar for Presten. Avgjørelsen angående tidspunkt ble naturligvis tatt

over en halvliter på "Klatrekafeen" i Henningsvær. Det var derfor en stor skuffelse å våkne opp til regnvær dagen etter. Den tidligere omtalte psyken var brutt ned til utgangspunktet i løpet av natten, og undertegnede ville ikke tåle mange slike netter. Altså utsettelse til neste dag. Ny natt med dårlig søvn. Dagen etter var været bedre, men det skiftet fort. Vi bestemte oss for å prøve. Spenningen var stor, og det ble bare snakket i enstavelserord på vei opp til innsteget. På de to tre første taulengdene hadde vi lett yr, og vi var forberedt på å returnere. Været og dermed også psyken lettet utover dagen, og etterhvert storkoste vi oss i veggen. Klatringen og ruten var bare helt.... Vel nede igjen var stemningen meget god, og den ble ikke dårligere utover kvelden på "Klatrekafeen".

Tilbake i Kongsberg. Det var en tur jeg gjerne skulle gjort før vinteren, og det var å klatre "Den hvite stripa". Visstnok Østlandets fineste rute. I slutten av august bød sjansen seg. Arild ringte meg på jobb og lurte på om jeg var klar. Jeg var ikke vanskelig å be, og tidspunkt ble avtalt. Arild er den lokale "Mr Andersnatten." Det var betryggende, og det skulle senere vise seg at det også ble avgjørende for returen.

Etter jobb 20 august dro vi fire blad K3 medlemmer (Martin, Kjell, Arild og meg) mot natten bokstavelig talt. Kjell og Martin skulle gå Friendly (5+), mens Arild og jeg skulle gå

"stripa". Ruten bød på utrolig bra og variert klatring, men mørket kom så altfor raskt. De to siste taulengdene gikk i mørket, og det var en ny opplevelse ihvertfall for meg. Fotarbeidet blir ikke fullt så presist (presist har det vel aldri vært) som i dagslys. På grunn av vektbesparelse var hodelykt utelatt, så også ekstra fottøy. Det ble mye snubling ned til rappellfeste. Hadde ikke Arild vært der 6 - 7 ganger før, og viste "nøyaktig" hvor rappellfeste var, kunne det blitt en veldig rask retur.

Alt i alt en vellykket klatresommer.

God Jul!

Ragnar Aasgaard

NISSDAL; DA CAPO!

Det gikk knapt 2 måneder siden sist gang K3 var der, før de knallet til med enda en hyggelig tur.

Turreferat 11.8.97:

Ahhh.. Nydelig tur på Hegefjell i går. Bjørn Balle og jeg gikk en ny (?) rute til venstre for "Sternchnuppe" som kan holde grad 5+ i enkelte opptak. Ellers er den ganske jevn på 4'er tallet. Per og Christer gikk Sternchnuppe. Dere som har vært hjemmesittere aner simpelthen ikke hva dere har gått glipp av! Vanvittig flott vær, dis, varme, sol, løst fjell, fast fjell, begrodd fjell, solgangsbris, "sikring klar!" niste på toppen, blåbær i lia, herlig badevann i elva, rimelig kald Carlsberg og 4 lykkelige menn!

Sydhavsstemming på uterestauranten ved Vrådal. (bare spør de impliserte) Lav sol, flau vind, 26 grader Celsius, lange hvite strender, deilig mat og gode minner fra turen.

Det er slike stunder som gjør livet verdt å leve. !!!!!

Det er slike stunder som gjør det verdt å være med på K3-tur!!

Eders allestedsnærværende tursjef,

Lars Hagen

DET 5. ELEMENT

Bjørn mener vi bør prøve ut til venstre. Ut under skjæringen. De 15 første meterne ser greie ut, men videre utover er det desperat. Absolutt ingen formasjoner, og lite eller ingenting å sikre i; på bratt sva under overhenget!

Vi befinner oss én taulengde oppe i Hægefjell, noe til venstre for Sternschnuppe. Pionéranden ligger som en eim rundt oss. Vi er (nesten) forberedt på alt ! Vi går i stedet rett fram; sikkerheten alltid i første rekke. Videre opp, få sikringsmuligheter, slakt – javel, brattere, begrodd, frem med spaden. Mange minutter senere er standplassen klar. Diskusjon om veivalg. Det hadde vært heroisk å runde den kanten og drive på oppover! Men realismen legger en demper over optimismen. Vil vi klare det før mørket kommer?

ÅÅÅÅÅhh dette er spennende !

Nå har vi riktignok nesten 30°C, vind, godt humør, matpakke i sekken og kloke minner fra hine harde turer. Ergo støter vi videre; rett fram! Rett fram!

Enhver av de sterke opplevelsene denne dagen bidrar til at rutenavnet utkrystalliseres som: "Det 5. element" !

(Rutebeskrivelse på siste side.)

Lars Hagen

SYNKENDE AKTIVITET; SYNKENDE SKIP ?

Vi er ikke akkurat i sterk vekst, men klubbens medlemsnivå ligger jevnt på omtrent 45. Aktiviteten har vært begrenset, særlig etter sommerferien. Nå skal ikke redaktøren male fanden på veggen; medlemmer av K3's styre har sågar observert Ivar & junior Flage + endel andre i pur ekstase over å ha gjenoppdaget klatringens dualistiske gleder. Dette skjedde forøvrig en søndag utpå høstparten. Generelt sett er nok aktiviteten lav. Lavere enn ellers. **Hvorfor?? Gjør styret for lite?** Ta del i diskusjonen da, folkens !!!

Lars Hagen

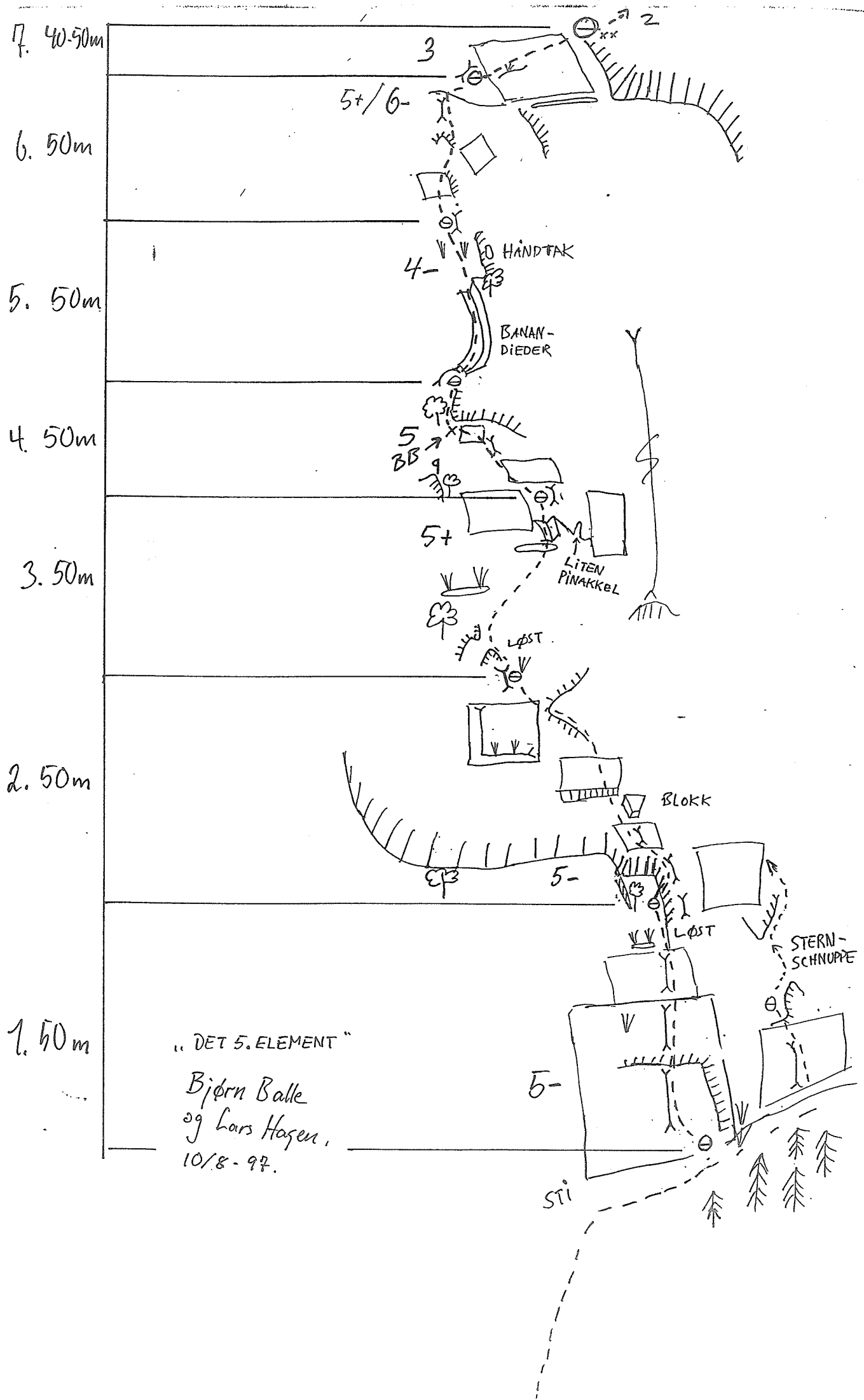
Medlemskveld 11/12 på Jeppes kl 19

Vi samles på Jeppes kl 2000.
Agenda ?

Pizza, Taco kanskje? Brus? Noen av oss drikker kanskje ikke brus. Det blir ikke mindre koselig av den grunn !

La oss samles til en førjulsprat, og snakke om dengang far var ung eller noe sånt.

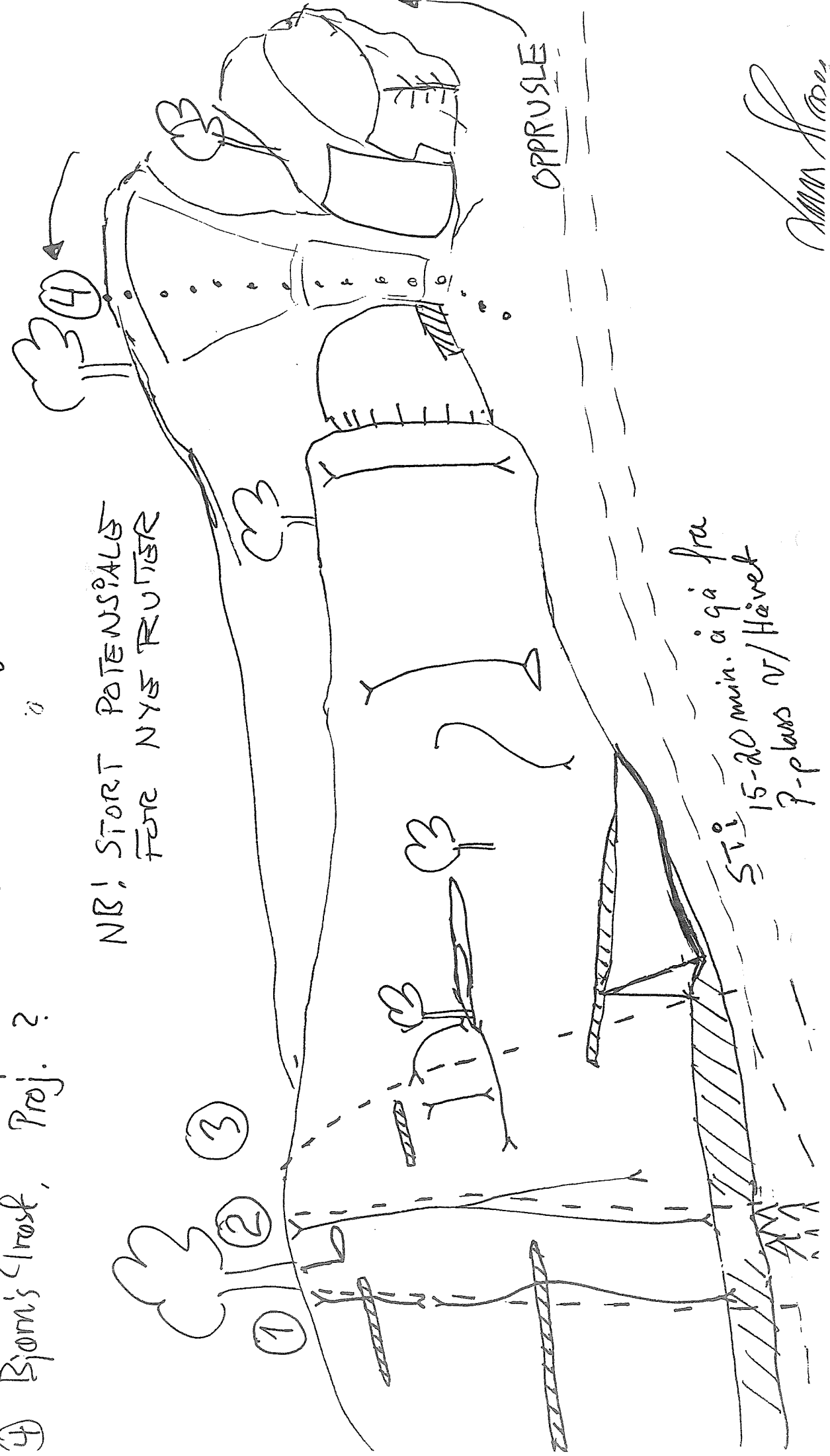
- ① Hagens Bordell, Proj. A2?
- ② Pupper & Lar, Proj. ?
- ③ ASLAK, Proj. ?
- ④ Bjorn's Trost, Proj. ?

MANDAGSVEGGEN I STORÅSEN

max. vegg høyde: 15 meter.
 pr. 21.5.97; ingen boreboller.

NB! STORT POTENSIALE FOR NYE RUTER

STI 15-20 min. å gå fra
 7-plass N/Hævet

AMM 1000